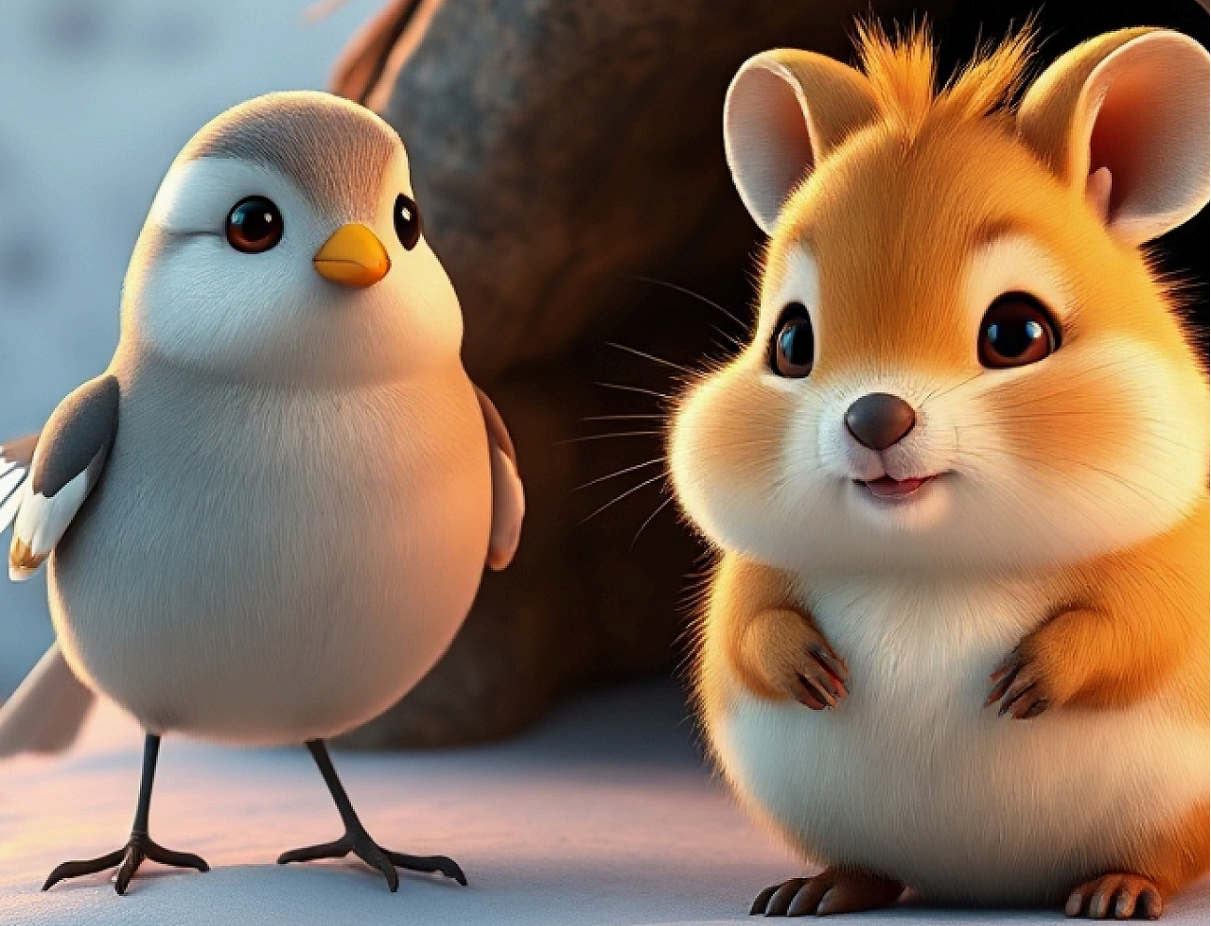

Küçük Pika'nın Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Pika'nın Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Rüzgârlı bir dağın tepesinde, kayaların gri, gökyüzünün uçsuz bucaksız olduğu yerde küçük bir pika yaşırdı. Fırında pişmiş bir patates kadardı; küçük ve yuvarlaktı. Tüyleri yumuşak, altın kahverengi, karnı ise daha açık krem rengiydi. Minicik yuvarlak kulakları, kocaman koyu kahverengi gözleri, küçük siyah bir burnu ve kısa bıyıkları vardı. Her sabah dışarı fırlar, ot toplar ve bulutları seyrederdi.

Serin bir sabah, küçük bir kuş pikanın yakınındaki bir kayaya kondu. Bu bir kar serçesiydi; soluk gri-kahverengi tüyleri, beyaz kanat lekeleri ve kısa, koyu renkli bir gagası vardı. Parlak siyah gözleri pırıl pırıl parlıyordu. "Merhaba!" diye cıvıladı. "Kış için güneye uçuyorum ama dinlenmek için durdum." Pika gülümsedi. "Ben burada kalıyorum," dedi. "Daha önce hiç arkadaşım beni ziyarete gelmemiştir."

Kar serçesi kanat çırpıp yanına kondu. "Dağını sevdim," dedi. "Ne kadar büyük ve açık!" Pika ona en sevdiği yerleri gösterdi: güneşli bir kaya, tatlı otlarla dolu bir alan ve küçük bir dere. Taşların arasında saklambaç oynadılar. Serçe çok hızlıydı ama pika bütün saklanma yerlerini biliyordu. "Bu işte çok iyisin!" diye güldü. Pika içten içe mutlu ve sıcacık hissetti.

Güneş batarken rüzgâr soğudu. Kar serçesi titredi. "Geceyi geçirmek için bir barınak bulmalıyım," dedi. Pika endişeyle baktı. "Henüz iyi bir barınağım yok," diye itiraf etti. "Oynamaktan çok meşguldüm." Serçe başını yana eğdi. "Öyleyse birlikte bir tane yapalım!" dedi. "Ama önce, ilk kar yağışının yakında geleceğini duydum. Acele etmeliyiz." Pikanın gözleri kocaman açıldı.

"İlk kar yağışı mı?" diye ciyakladı pika. "Bu soğuk geceler ve derin kar demek!" Daha önce hiç barınak yapmamıştı. "Endişelenme," dedi kar serçesi. "Ben çok barınak gördüm. Sıcacık bir tane yapabiliriz." Kayalık bir oyuğa uçtu. "Bu yer mükemmel! Rüzgârdan korunaklı." Pika başını salladı. "Ben yumuşak otlar toplarım," dedi. "Ben de dal ve yosun getiririm," diye ekledi serçe.

Pika, otların kuru ve yumuşak olduğu güneşli bir alana koştu. Tutamlar koparıp ağzında taşıdı. Minik bacakları hızla çalışarak ileri geri gidip geldi. Kar serçesi yakındaki bir çalıya uçtu ve küçük dallar kopardı. Kayaların altında yumuşak yosun buldu ve gagasında taşıdı. "Bu barınağı sıcacık yapacak," diye cıvıladı. Pika gülümsedi. "İyi bir takımız!"

Bütün öğleden sonra çalıştılar. Pika kayaların arasındaki çatlaklara ot tıkadı. Kar serçesi dalları birbirine örerek bir çatı yaptı. "Sağlam olmalı," dedi. "Rüzgâr sert olabilir." Pika daha çok ot buldu ve sıkıca bastırdı. "Patilerim yoruldu," dedi. "Ama mutluyum." Serçe bir gaga dolusu yosun getirdi. "Biraz daha," dedi. "Neredeyse bitti."

Çalışırken gökyüzü grileşti. Soğuk bir rüzgâr esti. "Kar geliyor," dedi kar serçesi. "Hızlıca bitirmeliyiz." Pikanın kalbi hızla çarptı. Son bir kucak dolusu ot topladı. Serçe son dalı yerleştirdi. "İşte!" dedi. "Bitti!" Geri çekilip baktılar. Barınak küçük ama sıcacıktı; yumuşak bir ot zemini, dal ve yosundan bir çatısı vardı. "Mükemmel," diye fısıldadı pika.

Aniden beyaz bir kar tanesi süzüldü. Sonra bir tane daha, bir tane daha. "Kar!" diye bağırdı pika. Kar serçesi kanat çırpıp yanına kondu. "İçeri, çabuk!" diye cıvıladı. Hızla barınağa girdiler. İçerisi sıcacık ve rahattı. Pika dışarıdaki rüzgârı duyabiliyordu ama içerisi sessizdi. "Başardık!" dedi. Serçe ona sokuldu. "Birlikte başardık," dedi. İlk kar yağışı başlamıştı.

O gece kar yoğun ve hızlı yağıdı. Dağ bembeyaz oldu. Ama barınağın içinde pika ve kar serçesi güvendeydi. Hikâyeler anlatıp güldüler. "Dinlenmek için durduğuna sevindim," dedi pika. "Ben de," dedi serçe. "En iyi arkadaşımı buldum." Pikanın kocaman koyu gözleri parladı. "Arkadaşlar her zorluğun üstesinden birlikte gelebilir," dedi. Serçe başını salladı. "Hele sıcacık bir barınakla."

Ertesi sabah kar durmuştur. Pika dışarıyı gözetledi. Her yer bembeyaz ve pırıl pırıldı. "Ne kadar güzel!" diye soluğu kesildi. Kar serçesi dışarı uçtu ve karla kaplı bir kayaya kondu. "Çok soğuk!" diye cıvıladı. "Ama barınağımız sıcacık." Pika ona katıldı. "Karda oynayalım!" dedi. Küçük tepelerden kaydılar ve kartopu yaptılar. Pikanın krem rengi karnı kısa sürede beyaz kar taneleriyle kaplandı.

Oynarken kar serçesi sessizleşti. "Ne oldu?" diye sordu pika. "Güneye uçmam gerekiyordu," dedi. "Ama seni bulduğum için kaldım." Pikanın kulakları düştü. "Şimdi gidecek misin?" diye fısıldadı. Serçe kara baktı. "Bu soğukta uzağa uçamam," dedi. "Belki bahara kadar kalabilirim." Pikanın gözleri parladı. "Gerçekten mi? Kalacak mısın?" Serçe başını salladı. "Arkadaşlar birlikte kalır."

İki arkadaş barınaklarına geri döndü. Daha da sıcak olsun diye daha çok ot ve yosun eklediler. "Daha büyük yapabiliriz," dedi pika. "İkimiz için küçük bir yuva." Kar serçesi daha çok dal getirdi. "Yiyecek de depolayabiliriz," dedi. Yan yana çalıştılar; mutlu ve meşguldüler. Pika kurumuş ot tohumları topladı, serçe karın altında meyveler buldu. "Her şeye hazır olacağız," dedi pika.

O akşam barınaklarının girişinde oturup gün batımını seyrettiler. Gökyüzü pembe ve altın rengiydi. "Eskiden yalnızdım," dedi pika. "Ama şimdi sen varsın." Kar serçesi ona yaslandı. "Benim de sen varsın," dedi. "Bir barınak yaptık ve bir dostluk kurduk." Pika gülümsedi. "Arkadaşlar her zorluğun üstesinden birlikte gelebilir," dedi. Serçe onaylayarak cıvıladı. Sıcacık ve mutlu hissettiler.

Bütün kış boyunca pika ve kar serçesi sıcacık barınaklarında kaldılar. Hikâyeler anlattılar, oyunlar oynadılar ve yiyeceklerini paylaştılar. Rüzgâr esti, kar yağdı ama onlar güvendedi. Bazen dışarıyı gözetleyip bembeyaz dünyayı seyrettiler. "Tanıştığımıza sevindim," dedi pika. "Ben de," dedi serçe. "Bahar gelince daha da çok maceramız olacak." Birbirlerine sokuldular; karlı bir dağda iki arkadaş.

Ve böylece, rüzgârlı dağın tepesinde, küçük pika ve kar serçesi arkadaşların her zorluğun üstesinden birlikte gelebileceğini öğrendi. Yumuşak otlar, dallar ve yosunla bir barınak yaptılar. İyilik ve ekip çalışmasıyla bir dostluk kurdular. Kar yağdığında ise içeride sıcacık ve mutlu kaldılar. Son.